

точно време за едно по-внимателно обработване на туй списание; отъ това и дѣло-то очевидно е не както трѣба пълно и свършено, но за да не ся отлага и протака вече рѣши ся издаване-то му : и ето прѣдлагамъ го на внимание-то на публикѣ-тъ тѣй както си е, като мислѣхъ че и тѣй то може да послужи за поучение и примѣръ на тѣзи които искатъ да ся ползватъ отъ него.

Послѣ това расправяне за списване-то и издаване-то на тѣзи книжкѣ, считамъ за нужно въ прѣдговоръ-тъ си да расправѣхъ на читатели-тъ още и това : да не бы да възимѣтъ туй издание като самохвалство отъ странѣ на директоры-тъ и попечители-тъ на Габровско-то училище, и мой-тъ трудъ като работство и любоугдность прѣдъ тѣхъ. Таквызи чувства не сѣ ны рѣководили. Съ пълнѣ откровенность исповѣдувамъ прѣдъ свѣтъ-тъ, както и самы-тъ фактове това показуватъ, че само-то желаніе и мисль-та на Душеприкащикы-тъ е ; да бѣде тѣя исторія едно огледало за Габровско-то училище, да ся опише безъ всяко пристрастіе и лошо-то и добро-то му състояние и да ся покажѣтъ причины-тъ на едно-то и на друго-то безъ всякъ прикрасъ и принадкѣ като да може да послужи за примѣръ и назиданіе : — Не по-друго е было и мое-то намѣреніе.

Не съмъ Габровчанинъ и никое дребно честолюбіе частно за славѣ-тъ на Габрово не мя е дразнило въ това изложеніе, нито благоволеніе-то на нѣкого отъ Габровчаны-тъ съмъ ловителствовалъ за да каже нѣкой че съмъ искалъ да отдамъ нѣкое прѣдпочтеніе на Габровчаны-тъ прѣдъ други-тъ Българи, и на Габровско-то училище прѣдъ други-тъ училища на Българіѣхъ, като съмъ писалъ тѣзи исторіѣхъ : просто, само една длъжность къмъ отечество-то и народъ-тъ си да изпълнѣхъ, е было намѣреніе-то ми съ това дѣло прѣдприехъ да спиихъ тѣзи книжкѣ и да направѣхъ извѣстно всячко що ми ся съобщи и що можѣхъ да издирихъ за това училище, (както быхъ сторилъ исто-то и къмъ всяко друго мѣсто ако бы ми ся случай паднѣлъ и таквызи подробности съобщили). Исторія-та на училища-та отъ всяко едно мѣсто въ отечество-то ни, ако бы ще и най-незначително-то, принадлежи